

برنامه ریزی انرژی در طرح های معماری با نگاه به معماری پایدار

شبیم دلنواز

دانشجوی کارشناسی ارشد معماری ، دانشگاه آزاد اسلامی واحد تبریز

delnavazshabnam@gmail.com

چکیده

بحران های زیست محیطی شامل آلودگی آب و هوا که ناشی از استفاده از سوخت های فسیلی و همچنین تغییرات اقلیمی که شامل توفان های شدید امواج گرمای مکرر و کاهش پوشش برف و سیلاب های فراوان و از دست دادن تنوع حیاطی به ما انگیزه می دهد که روش های فعلی برنامه ریزی طراحی و ساخت و ساز را مورد ارزیابی قرار دهیم. سالانه بیش از نیمی از مصرف انرژی و پخش گازهای گلخانه ای به جو توسط ساختمان ها صورت میگیرد این در حالی است که عمده مصرف انرژی ناشی از فرایند ساخت و ساز نیست بلکه به سبب فرایند های کاربری نظیر سرمایش گرمایش و روشنایی بستگی دارد و از آنجا که ضرورت وجود شهرها و رشد و گسترش آنها امری اجتناب ناپذیر است ، باید فرصتهایی را فراهم آورد تا راهکارهایی را جهت کاهش عمده اثرات زیست محیطی ساختمانها و در عین حال تامین یک محیط سالم در داخل ساختمان برای کاربران برنامه ریزی نمود و طراحی ساختمان ها را با بهره جستن از انرژی های نو برای آینده ای پایدار انجام داد. معماری پایدار به عنوان شاخه مهمی از معماری در مقابله با این اثرات راهکارهایی را جهت کاهش آسیب رسانی صنعت ساخت و ساز و برنامه ریزی انرژی در جهت کاهش مصرف سوخت های فسیلی با استفاده از انرژی نو را ارائه کرده است . این مقاله سعی بر آن دارد تا به بررسی چگونگی جمع آوری انرژی و ذخیره سازی انرژی در راستای رسیدن به طراحی پایدار بپردازد. این پژوهش به لحاظ هدف از نوع تحقیقات کاربردی و به لحاظ روش از نوع توصیفی - تحلیلی است و شیوه دستیابی به اطلاعات نیز عمدتاً گردآوری اسناد کتابخانه ای و اینترنتی ، مجالت و مقالات مربوطه می باشد. و نتایج حاصل از پژوهش بیانگر آن است که با بهره جستن از انرژی های طبیعی و پاک و تجدید پذیر کارایی در مصرف انرژی و منابع را افزایش داده و ابزارهای لازم جهت حفظ آینده و ایجاد شهرهایی با محیط زیست و بستری پایدار را فراهم کرد.

کلمات کلیدی

انرژی های نو، انرژی خورشیدی ، کارآمدی بر صرفه جویی انرژی ، معماری پایدار